A°. 1832. No. 25.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 28 Februarij.

B E R I G T.

De MINISTER van FINANCIËN,

Daartoe door den Koning gemagtigd, brengt ter kennis van de belanghebbenden,

Dat uit de thans gedane verklaringen, voorgeschreven bij het 8ste artikel van de wet van den 6den Januarij 1832, (Staatsblad N°. 9), omtrent de wijze, op welke zullen plaats hebben de fournissementen der deelnemingen in de Negotiatie van 138 millioenen inschrijvingen, in het Grootboek, rentende 5 percent, gebleken is, dat hetgeen daarvan in geld zal worden gestort, geacht kan worden, voor een zoo ruim gedeelte te zullen voorzien in de buitengewone lasten, van de dienst van 1832, die het gevolg kunnen zijn, van den voortdurenden staat van oorlog, zoo als het bedrag daarvan, bij het 1ste artikel der wet van den 4den Januarij 1832 (Staatsblad N°. 7) is aangenomen; dat voor het ontbrekende, behoudens 's Konings nader overleg met de Staten-Generaal, geen toevlugt zal behoeven te worden genomen tot de verpligte geldheffing, volgens art. 21 en volgende der wet van den 6den Januarij ll. (Staatsblad N°. 9).

En aangezien, ten gevolge van deze gunstige uitkomst, sommige belanghebben zouden kunnen verlangen de vernietiging der gedane verklaringen *tot op naam stelling van certificaten* volgens het 13de art. van de meergemelde wet, wordt ter te gemoetkoming van zoodanig verlangen verder bekend gemaakt:

1°. Dat een iegelijk inschrijver, welke mogt wenschen terug te bekomen *de verklaringen tot op naam stelling* der certificaten, volgens het 13de artikel der wet van den 6den Januarij 1832 ingeleverd, daarvan teruggave zal kunnen verkrijgen te *Amsterdam* bij den commissaris tot de conversie der nationale schuld, en verder bij de agenten van den Algemeenen Rijks-Kassier, waar die verklaringen zijn ingeleverd.

2°. [illegible] bekomen heeft bewijzen van inschrijving met uitdrukking van een of meerdere namen, om op dezelve de certificaten te stellen, bevoegd zal zijn, bij de hiervoren vermelde kantoren te vragen, dat deze op naam stelling doorgeslagen en vernietigd worden.

3°. Dat de certificaten, bij de uitgifte, zullen worden gesteld op zoodanigen naam, hetzij van den oorspronkelijken inschrijver, hetzij van ieder ander persoon, als bij het doen van elk fournissement zal worden verlangd, en dat die certificaten, alsnu alle, volgens het slot van art. 16 der wet, in de maand Januarij 1833, zullen worden ingetrokken tegen betaling aan den houder van één ten honderd, van de som in dezelve uitgedrukt.

's Gravenhage, den 23sten Februarij 1832.

De Minister voornoemd,
VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

FRANKFORT, den 24sten Februarij.

Volgens berigten van de Italiaansche grenzen, is de Pausselijke regering voornemens om Zwitsersche troepen in dienst te nemen.

Men gelooft, dat het geene gunstige gevolgen voor het Pausselijke gezag zal hebben, wanneer er Fransche troepen in den kerkelijken staat komen. Het kan nergens anders toe dienen, dan om de zoogenaamde liberale partij te ondersteunen. De Pausselijke regering heeft om geen bijstand van Fransche troepen gevraagd.

— Volgens berigten uit Hanau, van den 18den dezer, heeft men aldaar in de laatste dagen weder veel gisting bespeurd, weshalve er krachtdadige maatregelen tot handhaving der rust genomen zijn. De militaire magt houdt zich gereed, en bij herhaling zijn er bij het invallen van den nacht kanonnen aangespannen, om dadelijk te kunnen gebruikt worden. In den avond van den 17den, bij gelegenheid der komst van 20 Poolsche officieren, had er eene buitengewone beweging plaats, en er verzamelde zich eenig volk voor het tolhuis, uit welken hoofde aldaar eene wacht geplaatst werd, terwijl er patroeljes door de straten werden gezonden. Een dezer patroeljes hield eenen Pool aan en schijnt hem vrij onzacht behandeld te hebben. Dit heeft aanleiding gegeven tot een hevig artikel in de Hanausche Courant, waarbij de militairen in een zeer hatelijk licht gesteld worden. De laatsten hebben zich daarover met reden beklaagd. Het voorgevallene te Hanau heeft een uur van Frankfort aanleiding gegeven tot een tweegevecht tusschen een Hessisch en Poolsch officier. De eerste heeft daarbij het leven verloren.

Van den 25sten Februarij.

Volgens berigten uit Zwitserland, heeft de wetgevende raad van Neufchatel den 16den dezer met 62 tegen 15 stemmen besloten, Z. M. den Koning van Pruissen te verzoeken, te willen bevorderen, dat Neufchatel van het Zwitsersche bondgenootschap worde afgescheiden.

PETERSBURG, den 25sten Februarij.

Zijne Doorluchtigheid de veldmaarschalk *Prins Paskewitsch van Warschau* is den 11den dezer alhier aangekomen en in het winterpaleis afgestapt. Eergisteren werden hem al de generaals en officieren, welke zich te Petersburg bevinden, voorgesteld.

WEENEN, den 18den Februarij.

Brieven uit Korfu, van den 29sten Januarij, behelzen de volgende berigten over den staat van zaken in Griekenland: « De jongste tijdingen, uit Griekenland alhier ontvangen, verzekeren, dat de woelingen aldaar nog geenszins geëindigd zijn, maar steeds van een' ernstigeren aard worden. De regering maakt toebereidselen, om troepen naar Megara (op de landengte van Korinthe) waar tegenwoordig de hoofdzetel der onruststokers is, af te zenden, en men vreest op nieuw voor bloedige tooneelen, daar beide partijen geweld met geweld willen te keer gaan. — Van de partij der Romelioten, die, naar men verneemt, ongeveer 3000 weerbare mannen sterk is, werd *Theodorus Grivas*, die bij den opstand te Argos de hoofdrol speelde, naar Maina gezonden, om ook de bewoners van die landstreek in het belang der Romelioten over te halen. Aan het hoofd der factie van de Romelioten staat *Coletti*, bij wien zich in den laatsten tijd ook *Maurocordato* schijnt gevoegd te hebben. Verwijdering der Joniërs, die tegenwoordig in dienst van den staat zijn, is de eenparige begeerte van deze factie, in onderheid vordert men de verwijdering van den graaf *Augustijn Capo d'Istrias*, die bij dekreet van de nationale vergadering te Argos, van den 20sten December jl. tot president van de Grieksche regering werd benoemd; vervolgens van den Cephalonioot *Metaxa*, en het voormalig hoofd van het ministerie van oorlog *Rhodios*. — De vertegenwoordigers van de aan de regering trouw geblevene partij gaan voort met hunne vergaderingen te Napoli di Romania te houden, en hebben eene commissie, uit drie leden bestaande, benoemd, welke zich onledig houdt met het ontwerpen van een plan eener nieuwe constitutie voor Griekenland, door middel van welke men zich vleit, de rustverstoorders zonder kracht van wapenen, wanneer het nog niet tot het uiterst gekomen mogt zijn, tot orde en gehoorzaamheid terug te brengen. — De bekende generaal *Church* bevindt zich bij de oproerlingen te Megara.»

— De post uit Konstantinopel, van den 25sten Januarij, is alhier aangekomen. De Porte ziet thans in, dat met zachtheid niets op den pacha van Egypte te verwinnen is en dwangmiddelen moeten bij de hand genomen worden, om hem tot gehoorzaamheid terug te brengen. Bij een manifest van den Grooten Heer zijn derhalve alle muzelmannen van de trouwloosheid van *Mehmed-Ali* en zijnen zoon *Ibrahim* verwittigd geworden en bevelen tot hunne voorbeeldige bestraffing gegeven. Men zegt, dat *Mehmed-Ali* en zijn zoon ook in den geestelijken ban zullen gedaan worden. Men heeft echter de opmerking gemaakt, dat het Ottomansche ministerie tegen den oproerigen pacha nog met toegevendheid te werk gaat, en hem als eene soort van mogendheid beschouwt, welke, zonder majesteitschennis, oorlog tegen den Sultan kan voeren. Dit versterkt sommigen in de meening, dat het, in weerwil van alles wat geschiedt, nog tot onderhandelingen zal komen, en de strijd eindelijk nog in der minne zal vereffend worden. Doch wanneer men het karakter van den Sultan en den onder-koning in aanmerking neemt, schijnt alleen de kracht der wapenen te kunnen beslissen, welke aan zijde des Sultans nog door zijne geestelijke magt, als opperhoofd van den Islam, verdubbeld worden. Het grootste gedeelte van de Turksche vloot heeft reeds het kanaal verlaten, met last om tegen de Egyptenaren vijandelijk te ageren. Ook zijn alle disponibele troepen naar Klein-Azie afgezonden, om de plaatsen der troepen, welke naar Syrie zijn opgebroken, te bezetten, en alzoo eene reserve te vormen.

— Men denkt thans te Weenen, dat er [illegible] den kerkelijken staat zullen vertrekken.

— Z. M. de Keizer heeft laten bekend maken, dat Hoogstdezelve niet voornemens is, om den 1sten Maart, wanneer het 40ste regeringsjaar van Z. M. zal voleindigd zijn, openbare feestvieringen te doen plaats hebben.

PARYS, den 12sten Februarij.

De *Messager des Chambres* zegt, dat het berigt van een huwelijk van Koning *Leopold* met eene Fransche Prinses voorbarig is, en doet daarbij opmerken, dat *Leopold* nog door alle mogendheden niet erkend is, en zelfs de post van Fransch ambassadeur te Brussel sedert eene maand openstaat. Men zegt, dat de graaf *Guileminot* tot dien post zal benoemd worden.

— Volgens berigten uit Toulon van den 17^{den} dezer, zullen er op nieuw Fransche troepen naar Italie ingescheept worden. De dagbladen melden, dat de tijding van de komst onzer troepen te Ancona groote vreugde verwekt heeft. Volgens sommigen zou echter de Pauselijke regering vertoogen tegen de Fransche bezetting ingebragt hebben.

— Te Ravenna zijn de Pauselijke soldaten den 7^{den} dezer met de burgers in twist geraakt. Twee vrouwen zijn daarbij omgekomen en negen burgers gekwetst. De Pauselijke soldaten hebben hunnen overste *Bernardini*, die hen wilde tegenhouden, doorstoken. Hij is aan zijne wonden overleden. Den volgenden dag hadden de burgers zich in grooten getale gewapend, en zouden de Pauselijke soldaten aanvallen; dan de karabiniers zijn tusschen beiden gekomen, en hebben eene schikking bevorderd, ten gevolge waarvan deze soldaten de stad zouden verlaten. Toen zij vertrekken zouden, kwamen er drie kompagnien Oostenrijkers uit Forli aan. Zij werden wel ontvangen en de rust is sedert ongestoord gebleven.

— De kamer der pairs is in de zitting van heden, met betrekking tot het ontwerp van wet, tot afschaffing van de rouwplegtigheden op den 21sten Januarij, den verjaardag van den dood van *Lodewijk XVI*, tot het besluit gekomen (met 89 tegen 46 stemmen) dat de openbare besturen, de hoven en regtbanken den 21sten Januarij van elk jaar met rouwteekenen zullen vaceren, en dat voor het overige de wet van den 19^{den} Januarij 1816 zal afgeschaft zijn. De kamer der afgevaardigden heeft de gansche herdenking van voormelden dag willen afgeschaft hebben. De beide kamers zijn dus in een gewigtig punt vlak met elkanderen in tweestrijd. Bij de behandeling dezer zaak in de kamer der pairs hebben eenige redenaars zich sterk tegen de voorstanders van de geheele afschaffing van den rouw op dien dag verklaard, en hen als verdedigers van den koningsmoord voorgesteld.

— De regtbank van eersten aanleg heeft uitspraak gedaan in de zaak van het testament van den prins van *Condé*, die, volgens de eerste berigten, zich zelven om het leven had gebragt; doch, volgens latere opmerkingen, zou zijn vermoord geworden. De regtbank heeft het testament voor geldig verklaard, en gevolgelijk gelast, dat aan de barones *Feuchères* (de minnares van den prins, welke in de betichting van den gepleegden moord betrokken was) zullen overgegeven worden: 1o. twee millioen franken in geld; 2o. het kasteel en het park van St. Leu, met de meubelen; 3o. het kasteel en de landerijen van Boissy; 4o. het bosch Montmorency; 5o. het domein van Morfontaine; 6o. het paveljoen in het paleis Bourbon, door de barones bewoond, met de aan hare dienst verbondene paarden, rijtuigen, meubelen enz.

BRUSSEL, den 23sten Februarij.

Daar, volgens het vonnis van het hoog militair geregtshof, in de zaak van den heer *Steven*, uitgever van den *Messager de Gand*, het in staat van beleg verklaren van de stad Gend niet naar de bestaande wetten was geschied, heeft de generaal *Niellon* zich gehaast, alsnu een nader besluit door den Koning te doen bekrachtigen, waarbij Gend op nieuw (ofschoon eene opene plaats zijnde) in staat van beleg wordt verklaard. Wijders heeft de genoemde generaal voor de Vlaanderensche armee eenen krijgsraad te velde opgerigt.

— De heer *Stevens*, uitgever van den *Messager de Gand*, heeft den generaal *Niellon*, het hoofd der politie *Albinet*, den commissaris *Verstuijs*, den auditeur-militair *Gerard* en den kommandant der citadel *Baetens* doen dagvaarden, om hem schadevergoeding te geven, wegens de tegen hem uitgeoefende vervolgingen.

BREDA, den 24sten Februarij.

(*Particuliere Correspondentie.*)

De hier sedert het begin der onlusten garnizoen gehouden hebbende 2de kompagnie van het 1ste bataljon mineurs en sappeurs, gekommandeerd door den kapitein *Hennequin*, heeft heden deze vesting verlaten, om zich naar Nijmegen te begeven, ten einde met den zich aldaar bevindenden staf de tegen het begin der volgende maand voorgeschreven inspectie bij te wonen.

Van den 25sten Februarij.

Ten gevolge van eenige veranderingen in de kantonnementen van het 1ste bataljon der 4de afdeeling Zuid-Hollandsche schutterij, liggen de kompagnien van dat bataljon thans volgender wijze: de 1ste kompagnie, gekommandeerd door den kapitein *Luiding*, te Ulvenhout; de 2de, onder het bevel van den luitenant *Vriesendorp*, te Ginneken; de 3de, onder kapitein *van de Wal*, te Ravelen; het grootste gedeelte van de 4de, onder het kommando van kapitein *Akerval*, te Over-Aa; terwijl een detachement van die kompagnie, onder den luitenant *van Linden van den Heuvel*, te Ginneken gebleven is; de 5de, onder kapitein *Nierstrasz*, is naar Galder vertrokken, en de 6de, onder kapitein *Kruine*, ligt bij voortduring te Ginneken.

's GRAVENHAGE, den 26sten Februarij.

De graaf *d'Orloff* bevindt zich bij voortduring in deze residentie, doch zal, naar men verneemt, weldra naar Londen vertrekken. Hij is bij den Koning en den minister van buitenlandsche zaken ten gehoore geweest, de Koningin en de Prinsessen voorgesteld, en heeft vele diners ten hove en bij den Prins van Oranje bijgewoond. De Russische gezantschaps-secretaris te Parijs is insgelijks alhier aangekomen, en mogelijk staat zijne komst wel in verband met de reis van graaf *d'Orloff*.

De Prinsen zullen in het begin der aanstaande maand naar het leger terugkeeren. De verjaardag van Prins *Frederik*, overmorgen voorvallende, zal door Hoogstdenzelven in deze residentie worden gevierd.

De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben onderzocht het ontwerp van wet tot daarstelling eener belasting op den turf. Men verzekert, dat dit voorstel tot gewigtige bedenkingen aanleiding heeft gegeven; dat de leden zich nog niet overtuigd hielden van de noodzakelijkheid om de regering meerdere middelen toe te staan; dat zij een accijns op den turf te bezwaarlijk beschouwden, en onbestaanbaar met dien op de haardsteden, en dat dezelve, eindelijk, voor de veenderijen, te drukkende zoude zijn.

De concept-wet tot het verleenen van vrijdom van den accijns op de azijnen, ten behoeve van fabrijken, heeft, ter oorzake van de daartegen gemaakte bedenkingen, veranderingen ondergaan; zij luidt thans als volgt:

Wij WILLEM, enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

In aanmerking nemende, dat in sommige fabrijken voorwerpen worden vervaardigd, tot welker bereiding of voltooijing azijnen worden gebezigd;

En willende voorzien in de bezwaren, welke er voor de fabrijkanten in de voldoening van den accijns voor die azijnen gelegen zijn,

Zoo is het, enz.

Art. 1. Aan de fabrijkanten, welke zulks behoeven, ten einde, in mededinging tegen vreemde fabrijken te kunnen volhouden, zal, op daartoe te doene verzoeken, worden verleend vrijdom van den accijns op de *azijnen*, benoodigd ter bereiding of voltooijing der in hunne fabrijken vervaardigd wordende voorwerpen.

Art. 2. Deze vrijdom zal worden genoten, bij wijze van afschrijving op de rekening van den azijnmaker, van wien de fabrijkant de azijnen zal inslaan.

Art. 3. Wij behouden Ons voor, om te dezer zake zoodanige voorzieningen vast te stellen, als, ter voorkoming van misbruiken, noodig zullen worden geoordeeld.

Lasten en bevelen.

Mengelwerk.

OVER DE NOODZAKELYKHEID DER ONDERSTEUNING VAN DEN KOOPHANDEL IN HET TEGENWOORDIG TYDSGEWRIGHT.

Het gouvernement der *Vereenigde Nederlanden* heeft, met vrij eenparige toestemming der Natie, de 24 *Londensche* artikelen daarom, althans gedeeltelijk, afgekeurd, omdat in dezelve een artikel gevonden werd, zeer nadeelig voor den handel, bepaaldelijk voor den thans zoo heerlijk ontluikenden Rijnhandel: — de vrije vaart van *Antwerpen* over onze stroomen en kanalen heen naar *Duitschland* en zelfs naar het hart onzer gewesten. De Natie heeft daarom met genoegen de zorg van hun Bestuur voor het levensbeginsel gezien, dat hun staande houdt.

Inderdaad is de koophandel voor *Holland* eene volstrekt onmisbare bron van bestaan; dit is iets zoo bekend, dat het geen betoog noodig heeft. Hoe zouden onze weinig vruchtbare velden, onze weilanden, veenen of heivelden eene bevolking van derdehalf millioen menschen kunnen voeden, zonder *werkzamen* handel? Wat zeg ik? *voeden!* Neen! in staat stellen *om tachtig millioen in twee jaren in blinkende munt* op te brengen voor de *buitengewone* behoeften des Vaderlands; iets, dat zelfs *Engelschen* ten hoogste verbaast. Ten allen tijde, van de Graven tot op JAN DE WITT en WILLEM IV, heeft *Holland* dan ook in zijne Regenten voedsterheeren des handels gezien. Mogt de heilloze, en thans, Gode zij dank! *geheel* geslaakte vereeniging met *Belgie* *Hollands* belangen in de waagschaal stellen: thans staan wij weder geheel op ons zelven en niets belet de Regering, om zich, gelijk zij belooft heeft, uitsluitend aan

de belangen der getrouwe *Nederlanders* (den naam van *Belgen* gunnen wij aan het verfranschte ras) over te geven.

De handel, is in *Europa* thans in eene zeer merkwaardige *crisis*. *Antwerpen*, 't welk met reuzenschreden vooruit ging, ligt door eigen schuld, eigene verwerping eener vaderlijke regering en moord van getrouwe krijgslieden, thans geheel en al ter neder; de citadel belet de scheepvaart wel niet, maar de vrees voor zulk een struikelblok knakt toch zeer het vertrouwen, en belemmert den handel. Te *Hamburg* heeft de *cholera*, in het najaar van 1831, ook natuurlijk de zeevaart gestremd, en thans is dit het geval ook met *Londen*. De *Vereenigde Nederlanden*, door het verdrag omtrent de Rijnvaart, hetwelk aan hen en *Duitschland* tevens zulke aanzienlijke voordeelen belooft, en reeds ten deele geschonken heeft, als 't ware met een nieuw *commercieel* leven bezield, verwachten slechts een *nieuw tarief*, 't welk aan andere Natien vrijheid van invoer belooft, om weder de markt van *Europa* te worden.

WILLEM IV, misschien de beste der stadhouderen, althans zekerlijk het meest de man van het volk, gaf den raad, *het geheele land tot eene vrijhaven te maken*, en misschien zou, zonder zijnen vroegtijdigen dood, deze uitkomst *Nederland* weder tot het voornaamste handeldrijvende land van *Europa* hebben verheven. Het heillooze stelsel van 1816, het gevolg der scheiding, is van zelve vervallen. De Regering heeft een nieuw *tarief* belooft. Deze belofte dagteekent zich van November 1830. Wij zijn thans bijna in Maart 1832. *Zestien maanden* dus is de handel nog aan het *Batavo-Belgische* dwangjuk, met alle zijne lasten (slechts met eenige verzachtingen omtrent kolen, ijzer, enz.) vastgeklonken. Op zulk eene wijze wordt, niettegenstaande veelvuldige waarschuwingen, onder anderen van het *Handelsblad*, de kostbare gelegenheid, die misschien nimmer terug komt, verzuimd, om de markt van *Europa* op nieuw te *Amsterdam* en *Rotterdam* te vestigen. Reeds spreken *Duitsche* papieren van een plan, om, uit hoofde der zware *Pruissische* en *Hessische* tollen, die de verzendingen uit *Hamburg* naar *Frankfort* te lande bezwaren, de goederen in eerstgemelde plaats in te schepen naar *Rotterdam*, en van daar den *Rijn* op naar *Midden-Duitschland*. Nog draalt de *Duitsche* koopman, maar geef hem een *liberaal* handelstelsel en gij hebt hem zeker gewonnen. — Men zegt, dat dit *tarief* bij den Raad van State is. Doch waartoe dan toch, in zulke dringende omstandigheden als de tegenwoordige, dat eeuwige dralen? Moet het *tarief* dan bij de *Staten-Generaal* nog even zoo veel tijd doorbrengen, zoo is de gelegenheid voorbij, en de koopman heeft zich elders handelswegen geopend. Doch *was* het ten minste maar bij de Staten-Generaal, dan kende de vreemdeling het ontwerp toch, en zou er ligt zijne maatregelen naar nemen.

Maar dit is het niet alles, waarover de handel in dit hoogstbelangrijke tijdstip te klagen heeft. De *Antwerpenaars* maken het stout ontwerp, om, met vermijding van alle betwistbaar grondgebied, eenen ijzeren spoorweg over *Luik* naar *Duitschland* aan te leggen. (Men weet, dat de 24 artikelen dien over *Sittard*, dus over het aan ons toegekende grondgebied, verlangen). En terwijl zoo iets in onze nabuurschap, bij onze vijanden, bij onze mededingers geschiedt, — zitten wij stil. « O! » zegt men, « de *Antwerpenaars* hebben geen geld, dat plan moet van « zelve vervallen, even als eene lamp zonder olie. » Vooreerst zou het nog te bezien staan, of men, om zulke gewigtige voordeelen te winnen, als deze baan zal opleveren, in *Belgie* geen millioen of 8 zou kunnen vinden. Doch al ware dit ook zoo niet; weêrgalmden niet voor eenige weken alle onze papieren van het plan der *Engelschen*, *om zich over dezen ijzeren weg eene gemeenschap met Duitschland te openen*. Wij vonden dit immers over ons grondgebied onlijdelijk en verderfelijk. Wel nu! omdat dit nu, ten einde alle botsingen te voorkomen, eenige uren zuidelijker, om het *Belgische* grondgebied heen, plaats heeft, hebben wij nu daarvan niets te vreezen! Mij dunkt, dat de zaak dezelfde blijft.

Maar wat daartegen gedaan? zal men zeggen. — Ons antwoord is eenvoudig. Men had de *Belgen moeten* en *kunnen* voorkomen. Reeds voorleden October, toen de 24 artikelen eerst uitkwamen, had men terstond met de hier zoo overvloedige kapitalen eenen ijzeren weg moeten beginnen; hoe ver zou dezelve thans niet reeds gevorderd zijn! Doch er *heeft* zulk een plan bestaan. De achtingswaardige kolonel BAKE, volkomen bekend met de behandeling van het ijzer door een langdurig beheer der uitmuntende inrigting te *Seraing*, had een plan van *spoorweg* ontworpen, hetwelk, zoo wij vernemen, bij de kamer van koophandel te *Amsterdam* zeer veel bijval vindt, en de *route* zou genomen hebben over *Muiden*, *Naarden*, dwars de *Veluwsche* heide over tot den *Yssel* bij *Doesborgh*, aldaar met eene brug die rivier over, en dan verder langs den regter Rijnoever, in eene regte lijn tot *Deutz* tegen over *Keulen*.

Waarom wordt dit plan niet uitgevoerd? Wij vernemen met leedwezen, dat men deskundigen naar van dezen werkkring naar den *Helder* heeft afgeroepen, waar wij van harte hopen, dat hij wel te vergeefs op eene *Engelsche* vloot zal wachten, maar intusschen volkomen nutteloos is, vergeleken bij de onwaardeerbare voordeelen, die hij door een' ijzeren weg aan den handel zou kunnen doen winnen. — Wij hebben zelfs gehoord, dat men van wege het departement van oorlog aan de brug over den *Yssel* zwarigheden in den weg legt, als zijnde der *defensie* in den weg, en dat men van een bruggenhoofd spreekt.

Maar hoe belangrijk ook 's lands verdediging zij, dezelve geschiedt immers enkel, omdat men den handel nadeelige voorwaarden wilde opleggen? Anders is er geene reden voor; want 's lands grenzen worden bij de 24 artikelen zeer goed gerond en beveiligd, ja zelfs meer aaneengeschakeld dan vóór 1795. En hoe dwaas, dat dan het *middel* het *doel* zou belemmeren? Men bedenke toch, dat, wanneer men den *Antwerpenaren* ongestoord hunnen gang laat gaan, het geheele geschil over de vaart uit de *Schelde* in den *Rijn* en omgekeerd nutteloos wordt; want alsdan hebben de *Belgen* een veel korter, gereeder, gemakkelijker en spoediger middel van gemeenschap met *Duitschland*. Dan zijn de millioenen, aan 's lands versterking besteed, te vergeefs geweest; de *Belgen* kunnen ons alsdan gerust de uitsluitende, — nu bijkans nuttelooze — Rijnvaart schenken, en terwijl onze schepen met moeite den stroom opvaren, verzenden zij hunne goederen in eenige uren van *Antwerpen* naar *Keulen*. Mogt dan onze Regering, terwijl zij zoo veel zorg besteedt, om het land in een geduchten staat van tegenweer te stellen, toch bedenken, dat de *bron*, waaruit de gelden tot die verdediging komen, *de koophandel is*; en mogt zij, eensdeels door een *liberaal* handelstelsel en zeer matig *tarief* van in- en uitgaande regten, anderdeels door den handel *behulpzaam te zijn*, in het leggen van een ijzeren spoorweg, meer nut voor het land doen, dan een altijd kostbare en vernielende oorlog (dien God verhoede!) ons ook bij den gunstigsten uitslag zou kunnen verschaffen.

GRAAF *ORLOFF*.

De lang verwachte bode des vredes, zoo men algemeen hoopt, de door Keizer NIKOLAAS aan onzen Koning afgezonden buitengewone zendeling, waarop de *Messager des Chambres* ons, vóór eenige dagen, als toen in *Londen* aangekomen, bijzonder opmerkzaam maakte, schoon de bedoelde diplomaat er nog geen voet gezet heeft; — graaf ORLOFF, aide-de-camp van Zijne Russische Majesteit, is eindelijk in *'s Hage* aangekomen. Met reikhalzend verlangen neemt elk de uitkomende dagbladen in handen, op hoop er iets stelligs, officieels, te zullen lezen, dat een genoegzaam licht verspreidt over 's mans belangrijke missie. Aan gissingen ontbreekt het niet, en aan geruchten even min; tot heden toe is de zaak echter nog met den sluijer des geheims omtogen. Iets weten wij intusschen met zekerheid, en uit dat iets laat zich weder iets afleiden. Genoemde afgezant heeft zich in *Berlijn* opgehouden, daar, ongetwijfeld, de gevoelens en bedoelingen van het Pruissische kabinet jegens *Belgie* en *Nederland* gepeild, en allerwaarschijnlijkst het hoofddoel zijner zending kenbaar gemaakt.

Rusland en *Pruissen* schijnen dus voort te gaan met ééne lijn te trekken in het beraadslagen over onze aangelegenheden, en het instemmen met den ratificatie-geest, die in het kabinet der Tuillerien en dat van St. James post gevat heeft, nog te blijven verschuiven. Maar hoe zou dit ook anders kunnen? De handelingen van Koning WILLEM *moeten* in het oog van den Russischen Czaar en den Pruissischen troonbekleeder als lofwaardig, eerbied verdienende en goedkeuring schuldig voorkomen. De geest, die het Nederlandsche volk gedurende anderhalf jaar kenmerkt, is juist die, tot welks herstelling in eigen rijken of elders zij, naar hunne openlijke verklaringen, vroeger hunne geduchte legermagten in beweging gebragt hebben; de geest namelijk van orde, eendragt en ware vaderlandsliefde. En zouden zij dien tegenwerken door het toetreden tot het tractaat met *Belgie*, zoo als het daar ligt? Hieraan durven wij gerust twijfelen. Wij weten niets zekers, aangaande de depêche van graaf ORLOFF; maar zoo veel is ons uit den loop der staatkundige onderhandelingen gebleken, dat er geen lust aan den kant van *Pruissen* en *Rusland* bestaat, om de jongste bepalingen der conferentie, zonder nadere wijziging ten onzen behoeve, te ratificeren. Bevredigende bemoeijing is, zonder tegenspraak, de taak van den keizerlijken zendeling, en wat daartoe kan strekken ligt in het plan der niet geratificeerd hebbende mogendheden. Volkomen ingelicht aangaande den waren toedragt der zaken, van naderbij bekend geworden met het kloekmoedig karakter van het Nederlandsche volk en deszelfs achtbaar opperhoofd, als den getrouwen handhaver onzer eer en belangen, die belangen hoorende bepleiten, moet de buitengewone afgezant van *Ruslands* gebieder voorzeker vaster overtuigd worden van de regtvaardigheid onzer zaak en de onmogelijkheid voor onzen Koning, om van het eens gekozen pad af te wijken; welke overtuiging geene andere dan goede gevolgen voor ons kan opleveren.

LETTERNIEUWS.

Over de belangrijkheid eens zestigjarigen ouderdoms, in den jare 1831; of schets der hoogst merkwaardige verschijnselen, welke dien leeftijd bij uitstek kenmerken. Te Amsterdam bij A. VINK, *1831*.

« Niet alle eeuwen werden door belangrijke gebeurtenissen gekenmerkt;

daar zijn er, welker geschiedenis het naauwelijks der moeite waardig was in de jaarboeken des menschelijken geslachts op te teekenen, dewijl zij zich door niet eene gewigtige omstandigheid onderscheidden. Of er echter wel eene (eeuw) aan te wijzen zij, die in belangrijkheid met de jongst verloopene halve eeuw kan vergeleken worden, daaraan twijfelen wij zeer; wijl de gebeurtenissen en verschijnselen, welke, gedurende de laatste vijftig jaren, elkander met zoo veel snelheid opvolgden en als het ware verdrongen, kunnen geacht worden rijkelijk op te wegen tegen hetgeen meer dan eene vroegere eeuw van dien aard te aanschouwen gaf. Zoo vangt, nagenoeg, de voorrede van het bovengenoemde werkje aan, dat ongetwijfeld reeds in veler handen is. De schrijver heeft zijne schets in zes afdeelingen verdeeld, waarin hij ons een geleidelijk overzigt geeft van al het merkwaardige, dat er sedert den jare 1768 tot op onzen leeftijd, zoo met betrekking tot het staatkundige als tot de toegenomen verlichting en beschaving des menschdoms, in de bekende wereld, maar wel bijzonder in *Europa* en dus ook hoofdzakelijk in ons vaderland heeft plaats gegrepen.

In eenen onderhoudenden, afwisselenden, hier en daar bloemrijken, en, over het geheel genomen, vloeijenden stijl geschreven, heeft de bedoelde auteur, onzes inziens, zijne taak gelukkig afgeweven, en het lezend publiek eene nuttige dienst bewezen met het uitgeven dezer in vele opzigten belangrijke schets.

Plaatsgebrek verbiedt ons, zulks, door het leveren van uittreksels, aan te toonen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.